

## Sláma v botách - Bobek, Pavel

1. G C  
To Já vždycky žil jen v rámusu měst  
G F D  
a milióny prošel jsem jich na mou čest  
G C  
nebudu lhát smíte se smát  
G D G  
já dál slámu v botách mám.
- C  
I můj krejčí povídá vy jste podivný typ  
G F D  
a ukažte mi někoho, kdo umí šít líp,  
G C  
ať mám třeba frak, ať se do parády dám.  
G D G  
já dál slámu v botách mám.
- D G  
Ref. Tohle dávno už vím, z toho úniku není,  
D G  
kdyby stal se i div, tak málo se změní,  
C  
vždyť vím, kdybych měl mít kdoví jaké jmění,  
G D G  
já dál slámu v botách mám.
2. Ten kdo potká mě, ten pozná hned,  
jak málo se hodím pro ten nablýskaný svět,  
čím to je, že ať dělám, co dělám, přísahám  
já dál slámu v botách mám.  
Já vím, že se ryba nesmí nožem jíst,  
umím báječně psát, taky báječně číst  
a čím víc se snažím, tím prozrazuju sám  
já dál slámu v botách mám.
- Ref. Tohle...
3. Já se v městě narodil, tady žiju moc let,  
ale s venkovanem odjakživa si mě každý plet,  
proto jsem se dneska s tímhle svěřil právě vám  
já dál slámu v botách mám.  
Chtěl bych se s někým vzít, ale pořád nemám s kým,  
ono někdy nestačí mít sako jako manekýn  
čím to je, že ať dělám co dělám přísahám  
já dál slámu v botách mám.
- Ref. Tohle...
4. Teď už dávno je mi fuk, co si kdo povídá  
když jsem takový tak prostě i s tím se dožít dá  
nebudu lhát smíte se smát  
já dál slámu v botách mám.  
Žiju jako venkovan v bytě nad hlavní třídou  
to jsem já co si ho děti na zeď malujou křídou  
a tak říkám všem i těm co ještě přijdou  
já dál slámu v botách mám.